

по родъ мизиецъ т. е. българинъ (*ἦν ἐκ τοῦ γένους καὶ τῶν . . . Μυσοῦς πατρίων*). Срв. О. Tafraли, Thessalonique au XIVe siècle. Paris 1913, p. 191.

1355—1371 г.

№ 38.

Македония.

Слѣдъ смъртѣта на Душана сръбската държава се разпаднала на отдѣлни, независими и дори враждуващи области. Деспотъ Углешъ взелъ юго-източна Македония, а братъ му кралъ Вълкашинъ западна Македония съ часть отъ Стара-Сърбия. Поради това, че тѣзи владѣтели държали земи съ българско население, въ нѣкои паметници изрично сж наречени български господари.

Самъ сръбскиятъ писателъ Михаилъ отъ Островица, въ своята хроника, писана между 1496—1501 г., като говори за двамата братя (Вълкашинъ и Углешъ) и за Душановия синъ и наслѣдникъ Уроша Луди, за послѣдния казва, че билъ отредилъ двамата братя да владѣятъ българскитѣ дѣлове на сръбската държава: „Овај је дао био двама браћама (Вукашину и Углѣшу) да управљају са бугарском царством“ (Гласник XVIII, 75). Въ хрониката на сжщия сръбски писателъ подъ г. 1371, като е дума за Черменската битка, упрекаватъ се братята Вълкашинъ и Углешъ, че сж се отметили отъ своя господаръ Уроша Луди: „Кад је био само још четири миље далеко отъ Дренопоља, онда она два брата, који су заузели бугарску земљу, против свог господара устала“ (Пакъ тамъ, 76).¹⁾

И албанецътъ Иванъ Музаки, който е познавалъ добрѣ македоно-албанскитѣ страни и дѣла, сжщо свидѣтельствува въ своитѣ мемоари отъ 1510 г. за кралъ Вълкашина, че е владѣлъ българска земя: „Отъ този синьоръ Теодоръ се роди синьоръ Андрея Мозаки втори, който бѣ севастократоръ, и се би съ кралъ Вълкашина, който бѣше кралъ на Бѣлгария“ (Da questo Signor Theodoro nacque il Signor Andrea Mosachi secondo, lo quale fù sevastocrator, il quale combattì col Rè Vucasino ch'era Rè de Bulgaria. — Giov. Musachi, Historia della casa Musa-

¹⁾ Срв. сжщото и въ новото издание на хрониката въ полския ѝ оригиналъ: Pamiętniki Janczaga czyli kronika turecka Konstantego z Ostrowicy, napisana miedzy r. 1496 a 1501. Wydal Jan Loś, W Krakowie 1912.